
Fabian Kölle
Книга Анни
Anna's Book
1
Your first book in Ukrainian. With English translation.

Anna's Book

Volume 1

Language: English

Learning language: Ukrainian

EN UK

Fabian Kölle

© 2026 Fabian Kölle

All rights reserved.

Version: 1.0

www.annas-book.com/en/uk/

This book was written for language learners. First try to read the Ukrainian text before using the translation.

Table of Contents

- Preface
- Introduction
- Біля струмка - By the Stream

Preface

Learning a new language isn't easy. It has a small life of its own: curiosity, lightness, secrets, but also concentration, practice, mistakes, and days when you feel stuck. Sometimes you think you have understood how it works. Sometimes you feel frustrated because important words have slipped away. As soon as you know the basics, something new appears, and suddenly it feels as if you're starting again. That's completely normal. Every step forward counts. One day you'll look back and realise how far you have come. You can be proud of that.

When I began learning a new language, I wanted to read real, connected stories as soon as I could. I didn't want only grammar exercises and word lists. I wanted to read: to step into a story and improve almost without noticing. More than anything, I wanted to feel that the language already belonged to me a little.

But I found very few books that matched my level. Perhaps you know that feeling too.

Many language learners eventually reach for children's books. Not because they are especially interested in children's books, but because there is so little literature written for people who are still learning. The problem is that children's books are written for children, not for language learners. Even when the pictures look inviting, the vocabulary can be surprisingly demanding, while the subjects don't always speak to teenagers or adults. They are often very short as well. You read slowly, and yet the book is over before it has really

given you much.

But you don't lack life experience. You have memories, interests, opinions, feelings, and a view of the world. Perhaps you study, work, have children, or enjoy travelling. Perhaps you're interested in politics, history, literature, or music. You don't need to discover the world all over again. You're learning a new language so that you can describe it in different words.

I wrote this book for you.

Anna's Book isn't a language course, and it isn't a textbook. It's meant to give you what I was missing then: a story you can read, even while ordinary novels are still too difficult.

It tells the story of Anna, who is ten years old at the beginning, in language that follows your learning path. At first, the sentences are short and simple. From volume to volume, the language grows very gradually. Anna grows older, and your language grows with her. You meet the same characters, places, and words again and again until they become familiar. Little by little, new words, new structures, and new ways of expressing yourself are added.

The story begins in the present tense, because that is the tense you meet most often at the beginning. Later, past and future forms gradually appear. If you haven't learnt them yet, you can simply keep reading. You don't have to understand everything at once. In time, these forms will become familiar too, just as the first pages will one day feel natural to you.

Above all, I want to give you confidence.

You shouldn't be afraid to turn the page. If you understand one page, you'll understand the next one too. And if something is unclear, you'll always find the translation directly below. That means you don't have to interrupt the flow of reading. You can stay with the story, so that reading feels like reading again.

One day Anna will be an adult. She will think, feel, and speak like an adult, and you'll accompany her on that path. One day you too will reach a level where you can read novels written for native speakers. When that happens, this book will have done its job. It won't have brought you to the goal. You'll have done that yourself. But I would be glad if it could walk beside you for part of the way.

And perhaps, one day, you'll begin another language. Then you'll open this book again. In French. In Japanese. In Italian. Whatever the language, Anna will be ten years old again. Ozzy will be a young dog again. And perhaps it will feel a little like meeting old friends.

I have great respect for everyone who has the courage to learn a new language. I hope this book makes that path a little easier for you.

I wish you every success with your learning, and a great deal of pleasure in reading.

Introduction

Я Анна. Мені десять років. Я живу зі своєю родиною в будинку. У будинку є сад. У саду росте велике дерево. Мені подобається це дерево.

> I'm Anna. I'm ten years old. I live with my family in a house. The house has a garden. In the garden there is a big tree. I like the tree.

У нас також є маленький собака. Собаку звати Оззі. Я дуже люблю Оззі. Він дуже швидкий. Я часто граюся з собакою. Я кидаю м'яч, і Оззі швидко біжить за ним.

> We also have a small dog. The dog's name is Ozzy. I like Ozzy very much. He is very fast. I often play with the dog. I throw a ball, and Ozzy runs after it quickly.

Він часто приносить м'яч назад до мене. Іноді він не приносить його назад. Тоді я бігаю садом і шукаю м'яч. Оззі теж шукає м'яч. Ми знаходимо його, і Оззі гавкає.

> He often brings the ball back to me. Sometimes he doesn't bring it back. Then I run through the garden and look for the ball. Ozzy looks for the ball too. We find it, and Ozzy barks.

Він розумний собака. Іноді Оззі знаходить м'яч швидше за мене. Тоді він гавкає. Тоді я знаю: м'яч там. Я біжу до Оззі і бачу м'яч. Так ми часто граємося разом.

> He is a clever dog. Sometimes Ozzy finds the ball faster than I do. Then he barks. Then I know: the ball is there. I run to Ozzy and see the ball. That is how we often play together.

У мене також є брат. Його звати Матс. Моєму братові чотирнадцять років. Він на чотири роки старший за мене. Він мій старший брат. Матс теж іноді грається з Оззі.

> I also have a brother. His name is Mats. My brother is fourteen years old. He is four years older than I am. He is my big brother. Mats sometimes plays with Ozzy too.

Іноді Матс бігає садом, і Оззі йде за ним. Тоді вони обоє бігають. Іноді Матс також кидає м'яч, і Оззі приносить його назад.

> Sometimes Mats runs through the garden, and Ozzy follows him. Then they both run. Sometimes Mats also throws the ball, and Ozzy brings it back.

Оззі дуже подобається, коли Матс грається з ним. Але Оззі також багато спить. Він молодий собака і мусить багато спати. Йому два місяці.

> Ozzy likes it very much when Mats plays with him. But Ozzy also sleeps a lot. He is a young dog and needs to sleep a lot. He is two months old.

Оззі спить у своєму кошику або в саду. Його кошик стоїть у будинку. Він стоїть у вітальні. Влітку Оззі часто спить у саду. Матс каже, що взимку Оззі спить у вітальні.

> Ozzy sleeps in his basket or in the garden. His basket is in the house. It is in the living room. In summer Ozzy often sleeps in the garden. Mats says that in winter Ozzy sleeps in the living room.

Тоді в саду занадто холодно. Взимку собаки можуть гратися в саду, але не можуть спати в саду. Зараз літо. Влітку Оззі може спати у своєму кошику.

> Then it is too cold in the garden. In winter dogs can play in the garden, but they can't sleep in the garden. Now it is summer. In summer Ozzy can sleep in his basket.

Він також може спати в саду. У саду досить тепло. Оззі може спати там, де хоче. Він лягає і спить. Оззі дуже милий, коли спить.

> He can also sleep in the garden. It is warm enough in the garden. Ozzy can sleep wherever he wants. He lies down and sleeps. Ozzy is very sweet when he sleeps.

Я часто граюся з Матсом у будинку. Іноді ми граємо в хованки. Я ховаюся, а Матс шукає мене. Або Матс ховається, а я шукаю його.

> I often play with Mats in the house. Sometimes we play hide-and-seek. I hide, and Mats looks for me. Or Mats hides, and I look for him.

Мені легко знайти Матса. Він високий, і його легко побачити. Я знаю всі схованки в будинку. Я менша за Матса. Мене важко знайти. Іноді Матс шукає дуже довго.

> It is easy for me to find Mats. He is tall and easy to see. I know all the hiding places in the house. I am smaller than Mats. It is hard to find me. Sometimes Mats looks for a very long time.

Йому це не подобається. Тоді він кличе, а я кажу: Я тут. Він кличе знову, і я знову кажу: Я тут. Він підходить ближче. Тоді він знаходить мене. Ми сміємося.

> He doesn't like that. Then he calls, and I say: Here I am. He calls again, and I say again: Here I am. He comes closer. Then he finds me. We laugh.

Після обіду ми їмо разом. Мама, тато, Матс і я. Ми сидимо за столом у вітальні, їмо і розмовляємо. Часто бувають картопля, морква і локшина.

> In the afternoon we eat together. Mum, Dad, Mats, and I. We sit at the table in the living room and eat and talk. There are often potatoes, carrots, and noodles.

Найбільше я люблю локшину. Мама часто готує локшину, тато часто готує картоплю. Мама рідко готує картоплю. Вона не дуже її любить. Але Матс любить картоплю.

> I like noodles best. Mum often cooks noodles, Dad often cooks potatoes. Mum rarely cooks potatoes. She doesn't like them very much. But Mats likes potatoes.

Картопля і морква ростуть на полі. Це наше власне поле. У нас є ферма. Тато фермер. Він часто працює на полі. У мами є маленька крамниця.

> The potatoes and carrots grow in the field. It is our own field. We have a farm. Dad is a farmer. He often works in the field. Mum has a small shop.

Вона працює продавчинею. Вона продає нашу картоплю і моркву в крамниці. Вона також продає яйця і мед. Вона продає молоко і сир. Вона продає багато речей у крамниці.

> She works as a shopkeeper. She sells our potatoes and carrots in the shop. She also sells eggs and honey. She sells milk and cheese. She sells many things in the shop.

Тато працює на полі. Він вирощує овочі, наприклад картоплю і моркву. Овочі ростуть у землі. Їм потрібно

багато води і сонця. Іноді дощу немає.

> Dad works in the field. He grows vegetables like potatoes and carrots. The vegetables grow in the ground. They need a lot of water and sun. Sometimes it doesn't rain.

Тоді тато поливає рослини. Пізніше овочі стають достатньо великими. Тоді тато їде трактором через поле. Він дістає овочі із землі. Потім ми можемо їх їсти.

> Then Dad gives the plants water. Later the vegetables are big enough. Then Dad drives the tractor across the field. He takes the vegetables out of the ground. Then we can eat them.

Або мама продає їх у крамниці. Тато також бере молоко від корів. Він робить з нього масло і сир. Минає багато часу, поки сир буде готовий. Татові треба довго чекати.

> Or Mum sells them in the shop. Dad also gets milk from the cows. He makes butter and cheese from it. It takes a long time until the cheese is ready. Dad has to wait a long time.

Масло готове швидше. Тато часто пече хліб. Я дуже люблю його хліб. Я часто їм його з маслом і сиром. Тоді я думаю про корів, які дають нам молоко.

> The butter is ready faster. Dad often bakes bread. I like his bread very much. I often eat it with butter and cheese. Then I think of the cows that give us the milk.

Біля струмка - By the Stream

Сьогодні субота. Я йду з Матсом у ліс. Оззі теж з нами. Він біжить попереду нас. Ми з Матсом хочемо піти до струмка. Ми хочемо побачити риб. У мене з собою торба.

> Today is Saturday. I go into the forest with Mats. Ozzy is with us too. He runs ahead of us. Mats and I want to go to the stream. We want to see fish. I have a bag with me.

У торбі є хліб і пляшка води. Якщо ми зголодніємо, можемо їсти хліб. Якщо нам захочеться пити, можемо пити воду. Мама каже: Оззі не повинен їсти хліб.

> In the bag there's bread and a bottle of water. If we're hungry, we can eat bread. If we're thirsty, we can drink water. Mum says Ozzy shouldn't eat bread.

Ми не повинні давати Оззі хліб. Оззі може пити воду зі струмка. Йому не потрібна наша вода. Але в торбі є дещо і для Оззі.

> We shouldn't give Ozzy bread. Ozzy can drink water from the stream. He doesn't need our water. But there's also something for Ozzy in the bag.

У торбі є два собачі печива. Нам із Матсом не можна їсти собачі печива. Ми й не хочемо їх їсти. Оззі має їх з'їсти. Пізніше.

> There are two dog biscuits in the bag. Mats and I aren't allowed to eat the dog biscuits. We don't want to eat them either. Ozzy should eat them. Later.

Ліс недалеко. Ми часто ходимо в ліс. Там багато високих дерев. Ми можемо чути птахів. Оззі бігає між деревами. Іноді він зупиняється.

> The forest isn't far away. We often go into the forest. There are many tall trees there. We can hear birds. Ozzy runs between the trees. Sometimes he stops.

Тоді він дивиться на нас. Потім знову біжить далі. У лісі багато стежок. Мама хоче, щоб ми залишалися на стежках.

> Then he looks at us. After that he runs on again. There are many paths in the forest. Mum wants us to stay on the paths.

Ми не повинні бігти в середину лісу. Усі дерева схожі. Важко знову знайти дорогу. Для Оззі це легко. Часто він тримається близько до нас.

> We shouldn't run into the middle of the forest. All the trees look similar. It's hard to find the way again. For Ozzy it's easy. Often he stays close to us.

Але іноді він біжить у середину лісу. Ми кличемо його. Він швидко повертається. Він знає дорогу. Він розумний собака.

> But sometimes he runs into the middle of the forest. We call him. He comes back quickly. He knows the way. He's a clever dog.

Оззі першим приходить до струмка. Я друга, Матс третій. Ми сідаємо на березі. Оззі п'є зі струмка. Вода дуже прозора. Але я не бачу риб.

> Ozzy is the first to arrive at the stream. I'm second, Mats is third. We sit down on the bank. Ozzy drinks from the stream. The water is very clear. But I don't see any fish.

Можливо, риби бояться Оззі. Матс бере маленьку паличку з берега. Він кладе її у струмок. Паличка пливе по воді. Ми встаємо і йдемо за паличкою.

> Maybe the fish are afraid of Ozzy. Mats takes a small stick from the bank. He puts it into the stream. The stick floats on the water. We stand up and follow the stick.

Оззі це дуже подобається. Він махає хвостом. Ми бачимо, що він радіє. Паличка пливе швидше. Оззі гавкає і біжить за нею. Ми з Матсом мусимо сміятися.

> Ozzy likes that very much. He wags his tail. We see that he's happy. The stick floats faster. Ozzy barks and runs after it. Mats and I have to laugh.

Потім паличка застрягає між двома великими каменями. Ми підходимо ближче. Паличка не рухається. Але я бачу рибу. Ні, там три риби! Вони плавають біля каменів.

> Then the stick gets stuck between two big stones. We come closer. The stick doesn't move. But I see a fish. No, there are three fish! They swim close to the stones.

Оззі теж їх бачить. Він хоче гратися з рибами. Але Матс каже: Ні, Оззі! Оззі це розуміє. Він не заходить у воду. Він залишається на березі.

> Ozzy sees them too. He wants to play with the fish. But Mats says, "No, Ozzy!" Ozzy understands that. He doesn't go into the water. He stays on the bank.

Ми довго дивимося на риб. Вони темні, але блищать на сонці. Вони не бояться нас. Бо ми тихі і не рухаємося. Але я починаю хотіти їсти.

> We watch the fish for a long time. They're dark, but they shine in the sun. They're not afraid of us. Because we're quiet and don't move. But I get hungry.

Я кажу: Матсе, я голодна. Матс каже: Так, я теж. Ми сідаємо на великий камінь. Камінь досить великий, щоб ми могли сидіти поруч.

> I say, "Mats, I'm hungry." Mats says, "Yes, me too." We sit down on a big stone. The stone is big enough for us to sit next to each other.

Я дістаю хліб із торби. Оззі дивиться на мене. Він теж хоче щось їсти. Але хліб не для Оззі. Матс дає йому собаче печиво.

> I take the bread out of the bag. Ozzy looks at me. He wants something to eat too. But the bread isn't for Ozzy. Mats gives him a dog biscuit.

Оззі радіє і махає хвостом. Я ділю хліб із Матсом. Я даю Матсові великий шматок, а він каже: Дякую, Анно. Татів хліб дуже смачний.

> Ozzy is happy and wags his tail. I share the bread with Mats. I give Mats a big piece, and he says: Thank you, Anna. Dad's bread is very tasty.

Усе смачне, коли ти голодний. Але татів хліб особливо смачний. Ми їмо повільно. Сонце тепле на моїй шкірі. Оззі вже з'їв своє собаче печиво.

> Everything tastes good when you're hungry. But Dad's bread is especially tasty. We eat slowly. The sun is warm on my skin. Ozzy has already eaten his dog biscuit.

Він лежить тут біля моїх ніг. Я думаю, він спить. Дві риби ще там. Я чую птаха. Він сидить на дереві, але я не можу його побачити. Матс дивиться на струмок.

> He's lying here next to my feet. I think he's sleeping. Two fish are still there. I hear a bird. It's sitting in a tree, but I can't see it. Mats looks at the stream.

Він каже: "Мені подобається ліс."
Я питаю: "Чому?"
"Бо тут так тихо. У селі ми чуємо і бачимо багато людей. Тут чути тільки птахів, воду і вітер."

> He says, "I like the forest."
> I ask, "Why?"
> "Because it's so quiet here. In the village we hear and see many people. Here you hear only the birds, the water, and the wind."

"Так", кажу я. "Мені теж подобається ліс."
Ми сидимо ще трохи, потім встаємо. "Ходімо", каже Матс. Він бере торбу. Оззі прокидається. Ми повільно йдемо назад до села.

> "Yes," I say. "I like the forest too."
> We sit for a while longer, then we stand up. "Come on," says Mats. He takes the bag. Ozzy wakes up. We slowly walk back to the village.

Дорогою ми зустрічаємо пані Россі. Вона з Італії. Оззі радий її бачити. Він біжить до неї. Пані Россі гладить його.
"Привіт!" каже пані Россі. "Куди ви йдете?"

> On the way we meet Mrs Rossi. She's from Italy. Ozzy is happy to see her. He runs to her. Mrs Rossi pets him.
> "Hello!" says Mrs Rossi. "Where are you going?"

"Ми йдемо від струмка", каже Матс. "Тепер ми повертаємося додому."
"Гарно", каже пані Россі. "Чудова погода для прогулянки."
Вона тримає кошик у руці.

> "We're coming from the stream," says Mats. "Now we're going back home."
> "Nice," says Mrs Rossi. "It's wonderful weather for a walk."
> She's holding a basket in her hand.

"Що в кошику?" питаю я.
"Молоко, яйця, сир і мед", каже пані Россі. Вона сміється. "Я купила це у вашої мами."

> "What's in the basket?" I ask.
> "Milk, eggs, cheese, and honey," says Mrs Rossi. She laughs. "I bought them from your mother."

Ми з Матсом усміхаємося.
"До зустрічі", каже пані Россі.
"Бувайте", каже Матс.

> Mats and I smile.
> "See you soon," says Mrs Rossi.
> "Bye," says Mats.

Пані Россі йде далі. Оззі ще трохи дивиться їй услід. Потім він знову біжить до нас. Село вже недалеко. Я

вже бачу наш будинок.

> Mrs Rossi walks on. Ozzy watches her for a while. Then he runs back to us. The village isn't far away now. I can already see our house.

Тато ще працює на полі. Я бачу його трактор. Мама стоїть перед крамницею і розмовляє з чоловіком із села. Я його знаю.

> Dad is still working in the field. I see his tractor. Mum is standing in front of the shop and talking to a man from the village. I know him.

Його звати пан Гансен. У пана Гансена є кішка, Мімі. Мімі вже стара і більше не хоче гратися. Але їй дуже подобається, коли я її гладжу.

> His name is Mr Hansen. Mr Hansen has a cat, Mimi. Mimi is already old and doesn't want to play anymore. But she likes it very much when I pet her.

Тоді вона муркоче. Мімі може муркотіти дуже голосно. Мені подобається, коли Мімі муркоче. Тоді я знаю, що вона радіє. Вона мила.

> Then she purrs. Mimi can purr very loudly. I like it when Mimi purrs. Then I know that she's happy. She's sweet.

Ми йдемо до крамниці. Мама бачить нас і усміхається. Вона питає: "Вам сподобалася прогулянка?"
"Так", каже Матс.
"Ми бачили риб", кажу я.

> We go to the shop. Mum sees us and smiles.
> She asks, "Did you enjoy the walk?"
> "Yes," says Mats.
> "We saw fish," I say.

Мама радіє. "Тоді це був добрий день", каже вона.
Я думаю про ліс і сонце, про Матса й Оззі, про струмок, риб і хліб. Вона має рацію. Це був добрий день.

> Mum is pleased. "Then it was a good day," she says.
> I think of the forest and the sun, of Mats and Ozzy, of the stream and the fish and the bread. She's right. It was a good day.

This is where the sample ends.